

8.550 kg ribe, dok je ulovljena daleko veća količina, 1947. god. je lov bio dosta slab, a kroz ribarnicu je prošlo oko 7.000 kg ribe. Ove godine je zadruga prihvatila proizvodni plan od 27.000 kg, kojeg se je obavezala u čast V. kongresa KPJ izvršiti do 30. novembra. Prema statistici zadruge je već koncem oktobra plan skoro izvršen. Od ulovljene količine je oko 60% iznešeno na tržište, a ostalo je upotrebljeno u vlastitoj potrošnji. Najveću vrijednost od ulova predstavlja som i to oko 30%. Stuke je 20%, šarana 5%, a svih ostalih vrsta 45%. Prema pričanju ribara u Kupi imade mnogo šarana, ali se slabo lovi! Približno se može uzeti, da od gornjeg ulova otpada na profesionalne ribare 50%, na povremene 30% i na udičare 20%. Ukoliko koji udičar ulovi više ribe nego mu je potrebno za vlastite svrhe, suvišak također prodaje zadruzi.

Kako je u Kupi posljednjih godina brojno stanje smuđa jako opalo, zadruga je vršila nasadivanje. Ove godine je zadruga nasadila i 10.000 kom. mlada riječnog šarana, kojeg su sami zadrugari ulovili.

Zadruga je organizirala čuvarsku službu na vodama te imade 11 čuvara. Knjigovodstvo vodi prema postojećim propisima, a imade dva namještenika na koje izdaje 7.600 Din mjesečno. Pored ovih imade prodavača, koji je nagrađen sa 1.50 Din po kilogramu ribe. Zadruga pokriva

svoje režije (nakon uvođenja vezanih cijena) iz maloprodavačkog prihoda od prodaje ribe, zatim zarade na trgovanju udičarskim priborom i time što od zadružnih alata dobiva 1 Din po kg ribe. Ovo su skućena sredstva, pa je zadruga zatražila kredit, da bi mogla izvršiti reorganizaciju, no ovoga nije dobila.

Ova zadruga imade uslova za rad i razvoj, no vode koje su udaljene od sjedišta pod sadašnjim okolnostima nije u stanju racionalno iskorištavati. Razlog tome je što nije uspjela učvrstiti na tim predjelima organizaciju. Ovo se naročito tiče predjela Kupe od Lasinje do Vratečkog, gdje ribara skoro i nema, a taj predjel je za ribolov vrlo dobar. Uspješnom organizacijom i kontrolom na tome predjelu bi se znatno povisila proizvodnja, s time i snaga zadruge, a da se ovo postigne trebalo bi jedan dio radne snage prebacivati na spomenuti predjel. Time bi se ujedno postigla kontrola i zainteresiralo izvjestan broj okolnih stanovnika za ribarstvo, koji bi stupili u članstvo zadruge. Tako bi se mogla proširiti i učvrstiti organizacija, a s vremenom stvorili kadar ribara kojeg dosada tamo uopće nema. Pored ovoga bi ribari trebali da se usavršavaju u svome radu i, da pored uobičajenih načina ribolova i alata primijenjuju alate i iskustva sa drugih područja.

Emil Kapac

Iz prve ribarske zadruge s o. j. u Slav. Brodu

Naša ribarska zadruga osnovana je 1939. god. i već do rata se je lijepo razvila i uspješno je djelovala. Imala je vlastitu tikvaru i motorni čamac. Ovaj je čamac služio za sakupljanje ribe, jer je zadruga iskorištavala preko 80 km dužine toka rijeke Save. Tokom rata je zadruga pretrpjela velike gubitke i štete. Između ostalog prilikom jednog bombardiranja je bomba pogodila tikvaru i uništila ju. Stradalo je i nekoliko agilnih članova zadruge pa je uslijed toga kao i uslijed drugih neprilika i poteškoća zadruga morala prestati sa radom.

Po oslobođenju je zadruga obnovljena i pod teškim uslovima je otpočela sa poslovanjem. Materijalom se je snabdijevala kod Ribnjačarske centrale, Zagreb, no u nedovoljnoj mjeri zbog čega nije mogla ni postići punu proizvodnju. Naročito nije mogla nabaviti nužno potrebne ribarske čizme i klišne kabanice pa ribari za hladnijih i kišnih dana ne mogu raditi ili upropašćuju zdravlje. Zadruga je nabavila novi motorni čamac, koji služi za razvažanje ribara na udaljena mjesta rada i povratak te za sakupljanje ribe.

Za godinu 1948. je zadruga dobila svoj prvi proizvodni zadatak od 35.000 kg ribe. Ta količina je raspodijeljena među članstvo, pa je svaki član zadužen otpadajućim dijelom, kako bi se zadatak sigurnije izvršio. I pored poteškoća i nedovoljne opskrbe ribarskim materijalom, zadatak je doskora bio dobro izvršavan, a sva ulovljena riba je po određenim i vezanim cijenama prodavana u Sl. Brodu.

U novije vrijeme se primjećuje popuštanje discipline kod jednog dobrog dijela zadružnih članova, što se odražava u slabijem predavanju ribe zadruzi. Na ovo je utjecalo nesredeni rad susjednih zadrugara. Dok smo mi ulovljenu ribu zadružno prodavali i tako uz povoljne

cijene omogućili bolje snabdijevanje grada Sl. Broda, dotle su okolne ribarske zadruge prodavale po mnogo višim cijenama i to pojedinačno, što se protivi zadružnim pravilima. Ovakav rad loše utječe na naše zadružne redove i stoga trpi zadružno poslovanje, a također i redovito snabdijevanje Sl. Broda svježom ribom.

Pored ovoga imade mnogo slučajeva da ribolovci udičari love ribu različitim ribarskim alatima i da love ribu za prodaju, premda to ne bi smjeli činiti. Nad ovim se ne vodi nikakova kontrola, a time su oštećeni profesionalni ribari.

Dosada još nismo imali ni sa koje strane neke kontrole na ribolovnim vodama, niti nam je posvećivana ikakova pažnja od strane viših zadružnih organa, da bi se na vodama iu zadrugama uočile griješke i nedostaci te, da bi se oni mogli ispraviti i ukloniti.

Stoga mi profesionalni ribari, kojima je ribolov jedini izvor zarade, smatramo, da je potrebno, da se mjerodavni faktori pozabave ovakvim pitanjima, kako bi se nedostaci otklonili, a ribarstvo na otvorenim vodama sredilo i krenulo pravilnim putem rada i razvoja.

Han

HISTORIJSKI NALAZAK U RIBARSKOJ MREŽI

Ribari iz Livorna iskricali su u svojoj mreži dvoruki čamac od 1½ m duljine i 20 cm širine, ukrašen bogatim rezbarijama. Stručnjaci cijene starost toga čamca na 3000 godina, te ga uvrštavaju u predrimsko doba Etruska. (E.)